

Is het doek gevallen voor de huiskraai in Nederland?

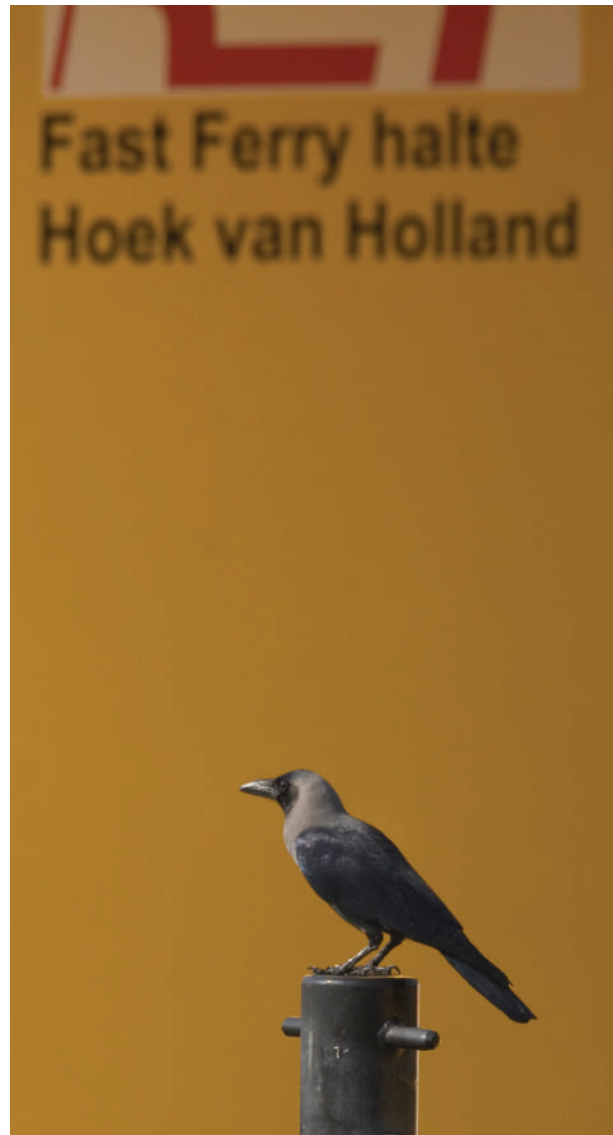
André van Kleunen, Sovon Vogelonderzoek Nederland

De huiskraai is inheems in delen van Zuid-Azië, maar heeft andere delen van de wereld bereikt door mee te liften op schepen. Zo dook er in 1994 een paartje huiskraaien op in Hoek van Holland en in datzelfde jaar nog een vogel in Renesse. Gezien de ligging nabij de drukke scheepvaartroute voor de haven van Rotterdam is het waarschijnlijk dat meeliften op schepen ook bij deze vogels het geval is geweest.

Het paartje in Hoek van Holland vormde de basis voor de enige broedpopulatie van Europa; in 1997 werd daar het eerste broedgeval vastgesteld. Er vloog één jong uit. De aantallen groeiden er tot negen broedpaar in 2013. Het totaal aantal vogels lag er wat hoger. Zo werden in 2009 tijdens een simultaantelling 29 vogels geteld. Hoewel de populatiegroei vooral het gevolg leek van succesvolle voortplanting, is het niet uit te sluiten dat er ook vogels van elders zich bij de populatie voegden. Intrigerend is de waarneming in 2012-2013 van een afwijkend lichter gekleurde huiskraai in Hoek van Holland. Die kleedkenmerken wijzen op een andere ondersoort van de huiskraai (*Corvus splendens zugmayeri*) (de andere vogels hebben kenmerken van de ondersoort *Corvus splendens splendens*).

De verspreiding van de huiskraai bleef veelal beperkt tot Hoek van Holland, maar in 2013 werden ook twee broedterritoria in Den Haag vastgesteld (Sovon). Verder zijn er vanaf eind jaren negentig op een tiental locaties verspreid over het land losse individuen gezien, die na verloop van tijd weer verdwenen.

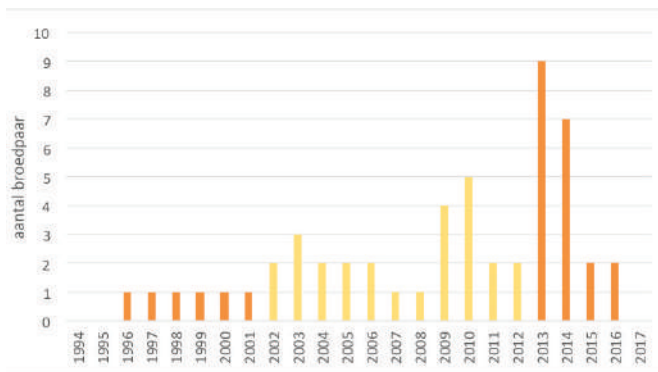
In 2013 kwam de kentering in de populatiegroei. Op gezag van de overheid werd begonnen met het bestrijden van de huiskraaien in Hoek van Holland. Dit in verband met mogelijke schade aan andere vogelsoorten. De effecten van deze bestrijdingscampagne zijn terug te zien in de aantallen broedparen. Waarschijnlijk resteerden in 2016 nog twee paar huiskraaien. Uit 2017 zijn geen waarnemingen meer bekend die wijzen op een broedterritorium. Wel was er nog minimaal één exemplaar aanwezig in Hoek van Holland (Sovon).

Huiskraai Hoek van Holland. (Foto: Harvey van Diek)

Ook in 2018 zijn nog enkele waarnemingen doorgegeven van de soort (Waarneming.nl), waarvan niet bekend is of ze bevestigd zijn.

Hoewel de soort mogelijk nog niet helemaal weg is en nieuwe vestigingen gezien de manier van introductie niet onrealistisch zijn, duiden de recente ontwikkelingen op het einde voor de Nederlandse populatie huiskraaien.

Aantalsontwikkeling broedpopulatie huiskraai in Nederland (bron Sovon). De lichter gekleurde staven geven een minimum aantal broedparen weer.

Waarnemingen doorgeven

Waarnemingen die wijzen op broedterritoria kunt u doorgeven aan Sovon.

<https://www.sovon.nl/nl/content/losse-meldingen-broedvogels>

Overige waarnemingen kunt u doorgeven aan:

Telmee.nl of Waarneming.nl

Exotische blauwe tuinplatworm aangetroffen bij Nijmegen

In januari 2018 trof Andele Boorsma wormen met een opvallende rugstreep aan in de verwarmde kas van de Pompekliniek in Nijmegen. Na de eerste vondst in januari werden de wormen ook op 21 maart en 4 april gevonden in dezelfde kas. In totaal werden 28 wormen gevonden. Enkele exemplaren werden verzameld en voorgelegd aan Ronald Sluys, platwormenspecialist van Naturalis Biodiversity Center. Het bleek de blauwe tuinplatworm *Caenoplana coerulea*, een exoot die niet eerder in ons land is aangetroffen. Hiermee zijn nu vier soorten exotische landplatwormen uit ons land bekend. Exotische landplatwormen hebben een slechte naam, omdat ze regenwormen en slakken eten en zo de lokale biodiversiteit en bodemvruchtbaarheid kunnen verminderen.

Sytske de Waart & Roy Kleukers, EIS Kenniscentrum Insecten en andere ongewervelden

Meer lezen en filmpje bekijken

<https://www.naturetoday.com/intl/nl/nature-reports/message/?msg=24284>

De blauwe landplatworm is als volwassen dier acht tot tien centimeter lang en valt op door de gele rugstreep. Ze lijkt wel wat op de grote Australische geelstreep (*Caenoplana bicolor*), maar is hiervan te onderscheiden door de rozeoranje kop en de rij met oogjes langs de rand van de kop. Verder is de onderzijde van het lichaam lichter van kleur. De grote Australische geelstreep heeft bovendien twee gele strepen op de rug in plaats van één. (Foto: Roy Kleukers)